

N:o 31.

Ank. till Riksd. kansli den 7 mars 1890, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skattelindring för de skatteköpta s. k. halländska kyrkohemmanen.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet öfverlemnad motion (n:o 180) har herr *J. Ericson* i Borekulla föreslagit, att Riksdagen måtte besluta:

att det landgille, som af de skatteköpta s. k. halländska kyrkohemmanen utgjordes, måtte, under de närmare vilkor, som af Kongl. Maj:t komme att bestämmas, efter hembjudan inlösas af statsverket, i likhet med den inlösen af skattefrälseräntor, som under de nästförflutna åren egt rum;

att af statsverket inlöst landgille måtte erhålla samma lindring, som tillkomme öfrig grundskatt; och

att sådant landgille, som icke, på sätt i förestående båda moment omförmälts, blifvit statsverket till inlösen hembjudet, måtte erhålla ej mindre samma rätt till lindring, som den Riksdagen i skrifvelse den 5 juni 1887 i dylika fall medgifvit åt skattefrälseräntor, än äfven den rätt till lindring, som kunde framdeles varda i grundskatters utgörande ytterligare medgifven.

Med anledning af en utaf samme motionär vid nästlidet års riksdag väckt motion i enahanda syfte som det i den nu föreliggande afsedda erinrade statsutskottet, att förhållandena med de s. k. halländska kyrkohemmanen blifvit genom kongl. kungörelsen den 11 september 1863 reglerade på sådant sätt, att innehafvarne af dessa hemman kunnat bereda sig en

tryggad besittningsrätt till desamma genom att lösa dem till skatte mot vilkor, bland annat, att kyrka och prest, som ensam åtnjutit landgille af hemmanet, skulle ock ensam få *jemte landgillet* uppbära de räntor, som blefve hemmanet i stället för skatteköpeskilling m. m. åsatta, samt att, der landgille vore deladt mellan flere, räntorna skulle åtnjutas i förhållande till hvarderas andel i landgillet. Då sålunda innehafvarne af dessa nyligen till skatte lösta hemman förbundit sig att fortfarande utgöra det s. k. landgillet, hvilken frivilligt åtagna skatt icke syntes vara att hänföra till det slags onera, som inbegreps under benämningen grundskatter, de der med hänsyn till uppkomst och beskaffenhet ansetts böra, så vidt möjligt vore, afskrifvas, hemställde utskottet, att det af motionären framställda förslaget måtte af Riksdagen lemnas utan afseende; och blef denna hemställan jemväl af Riksdagens begge kamrar bifallen.

Utskottet, som af hvad i nu förevarande motion anförts icke funnit anledning frångå den uppfattning, som vid frågans behandling vid nästlidet års riksdag gjorde sig gällande, hemställer,

att herr J. Ericsons ifrågavarande motion må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 7 mars 1890.

På statsutskottets vägnar:

LISS OL. LARSSON.
